
ZDALNE REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

Parafia pw. św. Matki Teresy
z Kalkuty w Koszalinie
15-17 marca 2020 roku

Rekolekcje wielkopostne

to czas szczególny – czas, w którym chcemy bardziej zasłuchać się w Boże Słowo i usłyszeć to, do czego zaprasza nas Pan Bóg.

Celem Wielkiego Postu i rekolekcji

jest nasze nawrócenie.

W Środę

Popielcową usłyszeliśmy już takie wezwanie: „*Nawróćcie się do Mnie całym sercem, przez post i płacz, i lament*”. *Rozdzierajcie jednak serca wasze, a nie szaty! Nawróćcie się do Pana, Boga waszego!* [Jl, 2,12-13a]

Przeżywamy w tych dniach (wraz z całym światem) **sytuację wyjątkową**. Zalecenia wynikające z profilaktyki i roztropności w wielu przestrzeniach zmieniają naszą codzienność, także duchową i religijną.

Rekolekcje w znanej nam formie – decyzją Ks. Biskupa Edwarda Dajczaka – **są przeniesione** na bardziej dogodny i bezpieczny czas.

Jednak nie zmienia to faktu, że **wciąż możemy** słuchać Słowa Bożego, modlić się i podejmować dzieło nawrócenia.

By to ułatwić przekazujemy tę broszurkę, w której znajdują się **pomoce do rozmyślenia** nad Słowem Bożym **oraz wskazania**, jak można przeżywać czas Wielkiego Postu i rekolekcji nie wychodząc z domu. W miarę możliwości zachęcamy, aby tę broszurkę przekazać/skopiować innym.

[Stare powiedzenie mówi: ***Jak trwoga, to do Boga*** – módlmy się zatem, czy to będąc w kościele, czy to w domu – o Boże zmiłowanie nad świa-

tem dotkniętym wirusem, o zdrowie dla chorych, za personel medyczny,
za naukowców szukających lekarstwa oraz o nawrócenie grzeszników]

**Otwórz Pismo święte i znajdź ten fragment.
Przeczytaj uważnie, nie spiesz się.
Jeśli trzeba, zatrzymaj się i pomyśl nad
tym, co cię zastanowiło, czy zdziwiło.**

Potem przeczytaj poniższą refleksję.

Samarytanką przychodzi do studni wodę, bo chce pić. Ale to nie jest jej jedyne pragnienie. Pragnie też szczęścia i szukała go nieskutecznie (kilka związków). Jest zawstydzona swoją sytuacją i do studni przychodzi w porze, w której nikogo tam nie znajdzie. Boi się reakcji i opinii.

Spotyka Jezusa, który jej nie ocenia, rozmawia jak gdyby nigdy nic. Nie przeszkadza Mu że jest Samarytanką (konflikt Żydów i Samarytan). Przez rozmowę prowadzi ją do odkrycia najgłębszych pragnień serca i do wiary, że On-Mesjasz, może je zaspokoić.

Jakie są pragnienia Twojego serca? Zobacz, które z nich dotyczą się bytu i codzienności, a które dotyczą głębi serca człowieka – pragnienie Boga, prawdziwej miłości, wiary...

Każdy z nas ma w sobie takie pragnienia, ale rzadko do nich sięga – wymaga to odwagi, pogłębionej refleksji oraz gotowości do tego, by zacząć je realizować, a realizacja wymaga zmiany życia, czyli nawrócenia.

Człowiek często ucieka przed nawróceniem, choć przeczuwa, że go potrzebuje, ponieważ wymagałoby to często diametralnej zmiany zwyczajów, a do tego potrzeba wiele siły i samodyscypliny. Bóg udziela siły i łaski do tej przemiany. W jednej z modlitwy z Mszy świętej na tę niedzielę są zawarte takie słowa: *Jezus prosząc Samarytankę o podanie wody, już ją obdarzył łaską wiary i tak gorąco pragnął jej życia z wiary, że rozpałił w niej ogień Bożej miłości. Podobnie dzieje się z nami, gdy korzystamy z zachęty do rozważania Słowa Bożego*

i do okrycia potrzeby nawrócenia – już wtedy działa w nas łaska!

W cichej, osobistej modlitwie opowiedz Jezusowi o swoich pragnieniach – tych codziennych, ale przede wszystkim o tych głębokich. Poproś o łaskę dostrzegania ich, o łaskę decyzji przemiany oraz o siłę do (z)realizowania tej decyzji. Bóg jest po Twojej stronie. Po doświadczeniu takiej Bożej pomocy,

prawdopodobnie – jak Samarytanka – zaczniesz dzielić się swoim odkryciem i przyprowadzisz innych do Jezusa i Jego miłości. Przekonaj się!

PONIEDZIAŁEK
16 MARCA 2020

Ewangelia na dziś – Łk 4, 24-30
Prorok nie jest mile widziany w ojczyźnie

W dzisiejszej Ewangelii Jezus przypomina dwie historie ze Starego Testamentu, w których Bożej opiece doświadczyli ludzie nienależący do narodu wybranego (historia wdowy z Sarepty Sydońskiej – zobacz 1 Krl 17, 8-16; oraz historia Syryjczyka Naamana – zobacz 2 Krl 5, 1-15a).

Łatwiej jest przyjąć słowo pouczenia i nawrócenia od kogoś obcego, niż od kogoś kogo znam. (*prorok nie jest mile widziany...*). Wszystko sprowadza się do tego, że trudno jest w ogóle przyjąć prawdę o sobie i wezwanie do nawrócenia, tym bardziej od kogoś, kogo znam (bo znam historię życia, popełnione błędy, wady – jak mnie będzie pouczał *ktoś taki*).

Pomyśl – z jaką prawdą o sobie potrzebujesz się zmierzyć? Jak można to zmienić? Kto jest prorokiem w twoim otoczeniu, kto chce cię do tej prawdy doprowadzić?

Pomódl się o gotowość przyjęcia prawdy, o odwagę nawracania się i za wszystkich proroków, których Pan Bóg stawia wokół Ciebie.

WTOREK
17 MARCA 2020

Ewangelia na dziś – Mt 18, 21-35
Obowiązek przebaczenia
Przypowieść o nielitościwym dłużniku

W dzisiejszej Ewangelii pada pytanie Piotra *ile razy mam przebaczać*. Odpowiedź Jezusa to liczba 77, której znaczenie jest zawsze. Dla wytłumaczenia tego wezwania Jezus opowiada przypowieść o człowieku, który był winien królowi ogromną (niewyobrażalną) sumę pieniędzy. Po prośbie dług został darowany. Jednakże, kiedy dłużnik tego człowieka prosi o wydłużenie terminu swojej spłaty (niewielkiej w porównaniu do niewyobrażalnego długu), on nie wyraził na to zgody i wtrącił go do więzienia.

Przebaczanie to trudna sztuka. Dla nas – chrześcijan – jest to wyraz miłości bliźniego. Łatwiej się przebaczenie przyjmuje, trudniej przebacza. Wezwanie do przebaczenia jest dobrym wielkopostnym ćwiczeniem.

Pomyśl – kto darował Tobie jakieś przewinienia, czy krzywdy? Kto prosił Ciebie o przebaczenie (a jeszcze się nie doczekał)? Jak spojrzysz na te sytuacje w kontekście tej Ewangelii?

Pomódl się za tych, którzy Tobie przebaczyli. Pomódl się za tych, którym już przebaczyłeś/aś. Ale jeszcze bardziej pomódl się o umiejętność przebaczenia tym, wobec których nawet nie potrafisz sobie tego wyobrazić.

[DODATKOWE MATERIAŁY DO MEDYTACJI NA OSOBNEJ KARTCE]

WSKAZANIA I PODPOWIEDZI

W sytuacji, jaką przeżywamy, jesteśmy wezwani do tego, aby bez potrzeby nie wychodzić z domu. Poniżej znajdziesz propozycje, co w ramach Wielkiego Postu i rekolekcji możesz zrobić we własnym domu.

- Ks. Biskup Edward Dajczak do 29 marca **udziela dyspensy** od udziału w niedzielnej Mszy świętej dla osób starszych, dla osób z infekcją, dla dzieci i młodzieży oraz tych, którzy się nimi bezpośrednio opiekują oraz dla osób czujących obawę przed zarażeniem. Jeśli zostajesz w domu – pamiętaj, by uczestniczyć we Mszy świętej przez telewizję/radio/internet. Warto wtedy zapalić świecę, skupić się na Eucharystii (nie robić nic innego!), by ten czas uczynić szczególnym, nawet we własnym domu.
- Otwórz Pismo Święte – poczytaj i porozmyślaj (nie tylko w dni rekolekcji). Nie raz mówi się, że brakuje na tę lekturę czasu. Teraz jest go więcej, więc wykorzystaj to. Czy to na lekturę osobistą, czy to rodzinną.
- Poczytaj inne książki. Nie poświęcaj czasu tylko na telewizję i internet. Może warto podjąć post od tych dóbr na rzecz czegoś równie, jeśli nie bardziej wartościowego.
- Podejmij modlitwę. Dobrym sposobem byłaby codzienna Koronka do Bożego Miłosierdzia w intencji o Boże zmiłowanie nad światem w związku z koronawirusem (*jak trwoga, to do Boga*) oraz o nawrócenie grzeszników. Zawierzaj siebie, swoich bliskich i cały świat opiece Matki Bożej modlitwą *Pod Twoją obronę*. Śpiewaj/wysłuchaj suplikacji.
- Rodzice opiekujący się dziećmi – spróbujcie porozmawiać z dziećmi o Panu Bogu, o wierze, o Wielkim Poście. Może warto otworzyć Biblię dla najmłodszych (jeśli macie) lub poszukać ciekawych materiałów w internecie.

Potrzebujemy w tym wyjątkowym czasie łączyć dwie postawy: ufność w Bożą opiekę z roztropnością zalecaną przez służby medyczne i sanitarne. Zatem wierność zaleceniom łączmy z ufną i gorącą modlitwą!

Jeśli masz taką możliwość – rozejrzyj się wokół, bo może ktoś będzie potrzebował Twojej pomocy (zwłaszcza osoby starszej czy samotne).

To dobry sposób na wielkopostne pełnienie dzieł miłości!